

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2902/2020
22.04.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија Бранислава Босиљковића, председника већа, Бранке Дражић, Данијеле Николић, Добриле Страјина и Марине Милановић, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Игор Прља адвокат из ..., против тужене ББ из ..., чији је пуномоћник Благомир Поповић адвокат из ..., ради исплате законске закупнине, одлучујући о ревизији тужиље изјављеној против пресуде Вишег суда у Краљеву Гж 613/19 од 14.01.2020. године, у седници већа одржаној дана 22.04.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиље изјављеној против пресуде Вишег суда у Краљеву Гж 613/19 од 14.01.2020. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиље изјављена против пресуде Вишег суда у Краљеву Гж 613/19 од 14.01.2020. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П 25184/2015 од 27.02.2017. године, ставом првим изреке, обавезана је тужена да тужиљи плати износ од 5.168,78 динара са законском затезном каматом почев од 15.11.2015. године па до исплате. Ставом другим изреке, обавезана је тужена да тужиљи накнади трошкове парничног поступка у износу од 38.300,00 динара са законском затезном каматом почев од дана извршности па до исплате.

Пресудом Вишег суда у Краљеву Гж 613/19 од 14.01.2020. године, ставом првим изреке, преиначена је пресуда Првог основног суда у Београду П 25184/2015 од 27.02.2017. године и одбијен је тужбени захтев тужиље којим је тражила да се обавезе тужена да јој плати износ од 5.168,78 динара са законском затезном каматом почев од 15.11.2015. године до исплате, као неоснован. Ставом другим изреке одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка. Ставом трећим изреке, одбијен је захтев тужене којим је тражила да се обавезе тужена да јој накнади трошкове жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужиља је благовремено изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права, с тим што је предложила да се о ревизији одлучује на основу члана 404. став 1. Закона о парничном поступку.

Према одредби члана 404. став 1. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС", бр. 72/11, 49/13 - УС, 74/13 - УС, 55/14 и 87/18 - у даљем тексту: ЗПП), ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом ако Врховни касациони суд оцени да је то потребно ради разматрања правних питања од општег интереса, или правних питања у интересу равноправности грађана, односно ради уједначавања судске праксе или новог тумачења права (посебна ревизија). Ставом 2. истог члана прописано је да о дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

У конкретном случају, предмет спора је исплата новчаног износа на име законске закупнине. Како је утврђено да тужена нема својство суносиоца станарског права, то није пасивно легитимисана у погледу плаћања законске закупнине тужиљи, као једном од сувласника породичне стамбене зграде, који део стамбеног простора у површини од 103 м2 користи тужена, због чега је тужбени захтев одбијен као неоснован.

Узимајући у обзир врсту спора и садржину судске заштите, у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правног питања од општег интереса, уједначавања судске праксе нити потребе за новим тумачењем права. Одлука другостепеног суда о основаности тужбеног захтева заснована је на примени одговарајућих одредаба материјалног права, због чега нема потребе за одлучивањем о ревизији тужиље, у смислу члана 404. став 1. ЗПП.

Из изложених разлога, посебна ревизија није дозвољена применом члана 404. ЗПП, те је одлучено као у ставу првом изреке.

Одлучујући о дозвољености ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 479. став 6. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија туженог није дозвољена. Побујаном пресудом правноснажно је окончан поступак у спору мале вредности из члана 468. ЗПП. Према члану 479. став 6. истог закона, против одлуке другостепеног суда, у поступку у спору мале вредности, ревизија није дозвољена.

У споровима мале вредности дозвољеност ревизије се не цени према одредби члана 403. став 2. тач. 2. и 3. ЗПП, па преиначење првостепене пресуде од стране другостепеног суда није од утицаја на дозвољеност изјављене ревизије.

Имајући у виду изложено, на основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке.

Председник већа - судија
Бранислав Босиљковић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић